

Osud

Houba

Osud se mi zatočil, potom na zem upad',
Na zemi se snažil, sám po sobě dupat!
Osud se mi zatočil, potom na zem slít,
Byl sem plnej strachu, aby neulít!
Pryč letí, neulít, pryč letí....

Osud asi nenajdu, špatně se prej hledá,
Možná že je v Rusku a možná ještě v Čechách.
Kdyby se to povedlo a já osud mohl mít
Byl bych plnej strachu, aby neulít!
Pryč letí, neulít, pryč letí....

Pod nohama, klacky hlínu,
Jednou s nima, stejně splynu.
Moje minulost mi barvama zní
Budoucnost zdá se monotónní!!!